

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Epistola XXI. Ad Lanselinum de Baugenciaco.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

perbis resistit; humilibus autem dat gratiam. Humilitatis profecto tu custos & assecla, certis probas inditijs, quod non altum sapias, sed times, & humiliaris sub potenti manu Dei; & cum & celestis gratia non desit operibus, nec fauoris humani gloria tibi denegetur quam sic operantis aspicit animus, vt sequenti non hæreat, & à conscientia testimonio non recedat, & cum gloriatur, in Domino gloriatur, & gloriari non quærat ab hominibus, qui gloriam sui Redemptoris expectat.

Gloriare igitur, serenissime Princeps, in Deo, forti in perpetuum, & in potentia virtutis eius, apud quem est misericordia, & copiosa apud eum redemptio, vt redimat de interitu vitam tuam, & coronet in misericordia & miserationibus: quia non redimit eos qui in virtute sua, & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur, de reliquo, charissime domine, quod petistis, annuimus, qui tam dilecto, & tam sincerè diligenti, in sua petitione resistere non possumus, nec debemus; cui iure amicitia, quod possumus hoc debemus. Ore vestro, & spiritu nostro, dilectam nobis in Christo dominam comitissam plurimum salutate in Domino. Benè valeat in Christo semper vestra dilectio.

EPISTOLA XXI.

Ad Lanfelinum de Baugenciaco.

Post multas amicitia protestationes, commendat ei tres diuersos amicos suos.

A Mantissimo in Christo amico, & Domino Lanfelino de Baugenciaco, Fr. Philippus, quidquid optari felicius, quidquid potest dulcius obtineri. Nouit ille perspicax diuinæ maiestatis intuitus, qui omnia nouit antequam fiant; quam dulciter in corde meo sedeat, status vestri reuerentia, quam florida sit apud me me-

moria nominis vestri, quam frequens vestra familiaritatis occurfus, quam solennis obsequiorum multiplex exhibitio, quam gratus amicitia sinus, quam feruens & singularis affectio; amoris magnitudinem sermonis exiguitas non metitur, & ardor animi non congruè pingitur atramento. Solus qui diligit, potest diligentis inuestigare secretum, & à similibus ad similia penetrare. Quid enim Amanti similis, quam alter Amans? & puid amore validius, qui duo corda glutinat, & compingit in vnum, & habitare facit vnus moris in domo? Hic, absentem corpore facit apud vos frequentius animo commemorari, & fructus gratia degustare, quos amicitia parturit, alit memoria, benevolentia continet, reuerentia comitatur. Viuit, & conuiuet mihi dilectionis huius integritas, & à corde meo, vestra præsentia non recedit. Quod si ad tempus, pro rerum mutatione, disungimur, animorum nexus indissolubilis perseverat; non marcescit amicitia fructus, qui mutua sedulitatis fouetur irriguo, & alternis intercurrentibus obsequijs Amicorum, vicaria sibi repræsentatur affectio. Beneuolam circa nos experimur diligentiam vestram, & gratam suscipimus voluntaria gratitudinis obsequelam; fouetis amicos, inimicos repellitis, aduersantibus obstaculum, familiaribus præstatis auxilium, & in omnibus voluntatis indidua, & sinceræ dilectionis exhibitio. In omnibus agimus gratias benevolentia vestra, & animum nostrum similitudinis huius conformamus accessui, gratiam referentes pro gratia, & amicitia legibus obligati. Obsecro igitur benignitatem vestram, vt in nepote meo gratia vestra nitor appareat, & ad honorem vestrum, cum militia cingulo promoueat. Præterea, famulum nostrum Barrelium attentius commendo benignitati vestra, vt eum benigno foueat consilio, & auxilio subleuetis & de

& de debito Euerardi, sicut ex parte nostrâ vobis dixerit, faciatis. Valete.

EPISTOLA XXII.

Ad Philippum Abbatem Præmonstratensem.

Commendat gratia ipsius, quondam communem illorum amicum.

A Mantissimo in Christo Patri & Domino, Philippo Dei gratiâ, Præmonstratensis Ecclesiæ Abbati, Fr. Philippus, salutem & dilectionem. Amicorum negotia nostra sunt, & eorum negotijs fidelem debemus affectum. Lator præsentium, charissimus nobis est, & laborem eius nostrum reputamus. Rogamus itaque dilectionem vestram, de qua plurimum confidimus, ut petitionem eius, pro amore Dei & nostro, benignè exaudiat. Superfluum videtur, ventri sua viscera commendare, & insinuare Paternis affectibus filium diligentem. Habet ordo naturalis hoc proprium, ut suis quisque necessitatibus applicetur, & sibi iunctis refundat prouidæ sollicitudinis adiumentum. Tribularet si nescirem misericordiæ pondus, & excellentiæ gratiam quam præstitit Deus habitatoribus pilæ huius, qua grauis præstat ut proficiant, & paleas separat à tramentis. Hoc donum possidet & possedit ab initio munere singulari, ut semper misericordiam superexaltet iudicio, & gloriosius iudicet parcere quam punire, nisi ubi qualitas causæ districtè tantum præbuit obsequelam. Præterea, consulimus, ut petitionem Archiepiscopi pro eo non auerferetur vestra benignitas, & quem petitionibus vestris vultis esse propitium, propitiationem alteri pro eius reuerentia dependatis. Rogat vos idem communis Frater noster Albertus, & plurimum salutem. Valete.

Bibliothec. Ord. Cisterc.

EPISTOLA XXIII.

Ad Abbatem Crispiniensem.

Commendat illi negotium quoddam, per presentium latorem intemandum.

Dilecto in Christo Patri, & amico venerabili, Dei gratia, Crispiniensi Abbati, Fr. Philippus de Eleemosyna, modicum id quod est. Amicitia fructus vicissitudo signat obsequij, benigna sedulitas, consiliolus affectus. Sine præiacente merito, recepimus hæc duplicia de manu vestra, & secretario cordis nostri insidet, quod nobis in nostris fecit vestra sinceritas. Conditæ sunt apud me, & signata in beniuolentiæ thesauris, ut tempore opportuno vestrum germinet iuxta beneplacitum, operis gratiam, bonæ voluntatis occursum, & impetrandi gratiam, pariter expecta benignitas. Preces iteratas vestræ porrigo charitati, ut negotium pro quo petimus, sicut (a) Fr. Gislebertus vobis intimauerit, benignè & efficaciter adiuuetis. Bene valete semper in domino.

EPISTOLA XXIV.

Ad Theobaldum Blesensium comitem.

Commendat protectioni ipsius, Religiosos & iura Canonij de eleemosyna, quod iam resignauerat.

Illustri Domino & amico, Theobaldo, Dei gratia, Blesensium Comiti, & Franciæ Senescalco, Fr. Philippus, salutem in vero salutari. Laboris & curarum pondere multiplici fatigatus, refugium desideratæ quietis elegi, ut qui mihi superlunt dies, multiplicentur in senecta vberi, & in pace nostra peregrinatio finatur.

Yy

Pastora-

(a) Hic monachus erat Canonij de eleemosyna, ut patet ex epistola 25.